

at det i det Hele taget forekommer mig at være besynderligt, at det sjællandske Jernbaneselskab vil, forinden det har klaret sit tidligere Gjældsforhold til Staten, søge at formaae den til at indgaae paa nye Laan, nye Rentegarantier, og at det, saaledes som Stillingen for Diebliffet er for det sjællandske Jernbaneselskab, ikke vilde kunne medføre nogen Vanskelighed for det, om det aldeles renoncerede paa den Garanti, som nu engang er givet af Staten. Der er nemlig ingen Tvivl om, at Banen ved en fornuftig Drift vil kunne give over 4 pCt.; men saalænge Selskabet endnu er bundet til Staten, saalænge det har Garantien, forekommer det mig ikke, at det staaer frit, saalænge har Staten Hals og Haand over det, og saalænge vil det være nødvendig for det enten at forlange, at Staten skal træde tilbage med sin Prioritet for det nye Laan, det vil optage, hvortil jeg ikke seer nogen Grund, eller ogsaa maa det søge Laanet efter den Prioritet, som Staten har, og da forekommer det mig, at det vil være tvivlsomt, om det kan opnaae det paa saadanne Betingelser, at ikke en stor Deel af den calculerede Fordeel af Banen vil gaae tabt derved. Jeg synes derfor, at det vilde være i Selskabets egen Interesse, at det søgte at klare sig ud af sit Gjældsforhold til Staten, at det søgte at træffe en mindelig Overenskomst med Regjeringen om Tilbagebetalingen af de Tilskud, som Staten allerede har givet det, for at det saaledes kunde komme paa Pengemarkedet som en aldeles fri, ikke gjældbunden Contractant; derved vilde en stor Deel af de Vanskeligheder, som nu findes i Lovudkastet, være hævet.

Af de flere væsentlige Punkter i samme skal jeg iøvrigt indskrænke mig til at omtale eet, som indeholdes i den sidste Passus af § 4. Der er allerede fra flere Sider, og navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune), gjort opmærksom paa den, om jeg maa bruge det Udtryk, Svagheit, der vilde ligge i at vedtage en saadan Bestemmelse; Følgen deraf vilde være, at det Actieselskab, der saaledes dannedes, vilde sætte sig ganske roligt ned og sige: Vi kunne ikke bygge videre, og naar saa Actierne, som de ere calculerede i Udcastet, give 6½ pCt.,

maa vil Regjeringen være nødt til, for at faae Banen bygget videre til Helsingør, at affjæbe Selskabet den til 162½, altsaa give 62½ mere, end dens Anlæg har kostet. Jeg antager derfor, at denne Passus i ethvert Tilfælde bør gaae ud. Skal iøvrigt Noget have Concession paa dette Anlæg, skulle de Approbationsbetingelser, som indeholdes i § 1, komme til Anvendelse, saa forekommer det mig ganske vist, at ingen Anden end det sjællandske Jernbaneselskab bør komme i Betragtning, men rigt nok kun forsaavidt det forinden har klaret sit nuværende Gjældsforhold til Staten, et Forhold, som det ingen Grund har til at forlange at skulle vedblive. Jeg skal sluttelig bemærke, at dersom Loven indrettes saaledes, at der er Rimelighed for, at Banen ikke vil føres længere end til Dyrehaven eller Klampenborg, vilde der efter min Mening ikke være den fjerneste Grund til at bevilge Expropriation for en saadan Jyskbane, som jo ikke har en saadan Interesse, at det kan siges, at Almeenvællet kræver den.

S. M. Petersen: Jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), at det som oftest er Tilfældet, at naar der i de Lovforslag, der forelægges os, findes opstillet gunstige Beregninger, der see smukke ud, holde de ikke Stik; Erfaringen har flere Gange viist det; men paa den anden Side kan jeg ikke være enig med ham i, at naar der er Penge at tjene, saa skal Staten ikke være med; jeg mener tværtimod, at vi kunne have særdeles nødigt nu og da at tjene Noget, hvis det lod sig gjøre, da vi saa ofte maa punge ud. Imidlertid har jeg ikke noget stort Haab om, at der her vil være Synberligt for Staten at tjene, ligesom det ogsaa overhovedet forekommer mig, at et Forlystelsesanlæg her fra Hovedstaden til Klampenborg, maa vi helst overlade til dem, hvem det nærmest vedkommer og paaligger, nemlig Kjøbenhavn og Omegn; lad det være et aldeles privat Foretagende; vi have allerede et kostbart Forlystelsesanlæg i Kjøbenhavn, som vi nu engang ere komne i med og ikke kunne blive af med, det er os meget dyrt; lad os derfor ikke risikere at faae flere af det Slags. Naar imidlertid den ærede